

Γράφουν: Γιώτα Ιωαννίδου, Άννα Μπαχτή

Μια μικρή ιστορία....

Οι Θεματικές Εβδομάδες, οι ημέρες αθλητισμού, τα αφιερώματα κλπ δεν αποτελούν -όπως θα έπρεπε- τον κρίκο ανάδειξης ζητημάτων μέσα από το συνολικό, συνεχές στη διάρκεια της χρονιάς εκπαιδευτικό πλαίσιο εξέτασής τους. Αντίθετα, συνιστούν την κάλυψη της απουσίας τους από αυτό.

Κάποτε ένας μακρινός βασιλιάς, σε μια όχι μακρινή εποχή, ανακοίνωσε στους υπηκόους του την περικοπή τροφής από το ήδη περιορισμένο καθημερινό συσσίτιο. Οι αυλικοί του υπερθεμάτιζαν υπέρ της πρωτοποριακής μεθόδου να ανακοινώσει αυτή του την απόφαση μέσω της αναγγελίας μιας θεματικής ημέρας για την υγιεινή διατροφή, για όλο τον πληθυσμό. Στη διάρκεια αυτής της ημέρας ειδικοί επιστήμονες και οργανισμοί θα συζητούσαν με το λαό για τις διατροφικές του συνήθειες, σε συνάρτηση με την αιεφόρο ανάπτυξη και την περιβαλλοντική ισορροπία, με βιωματικό τρόπο. Οι επιστήμονες της βασιλικής αυλής εξήραν τη βασιλική πρωτοβουλία, για την καινοτομία της και το περιθώριο αυτενέργειας που άφηνε για την εφαρμογή της σε ομάδες πολιτών... Ορισμένοι προκαθήμενοι της Εκκλησίας απαίτησαν από το βασιλιά να μην ανακατεύει τα ζητήματα διατροφής με τον άγιο χαρακτήρα της θρησκευτικής νηστείας και δημιουργεί συγχύσεις διατροφικής ταυτότητας και ζητούσαν απαλλαγή από τη συμμετοχή στη συζήτηση. Ο σύλλογος των χορτοφάγων χαιρέτησε την πρωτοβουλία της βασιλικής κυβέρνησης και θεώρησε ότι ανοίγει το δρόμο για τον αυτοκαθορισμό των διατροφικών συνηθειών και την ελεύθερη επιλογή τρόπου διατροφής. Ένας δάσκαλος που υποστηρίζει την ανάγκη της υγιεινής διατροφής χρόνια τώρα, τόλμησε να ρωτήσει δειλά, πώς μπορεί να μάθει σε κάποιο πεινασμένο διατροφικές συνήθειες, κατηγορήθηκε πάραυτα για διατροφοβία, αρνητισμό και έλλειψη διάθεσης ξεβολέματος. Ακόμη και αντιφρονούντες στο βασιλικό καθεστώς έβαλαν

το δασκαλάκο στη θέση του, φωνάζοντας: «μιλάς εσύ που όφειλες να παίρνεις τέτοιες πρωτοβουλίες μόνος σου και πριν το βασιλιά»; Κατόπιν έθεσαν εαυτόν στην υπηρεσία του βασιλικού σχεδίου, πυκνώνοντας τους καταλόγους των ειδικών. Ήταν ευκαιρία να διατυπώσουν στο λαό τις διαφωνίες τους επί του διατροφικού ζητήματος.

Και η περικοπή τροφής εφαρμοζόταν σταθερά, αφήνοντας πίσω της όλο και περισσότερους πεινασμένους χωρίς όμως σχεδόν κανείς να συζητά για αυτούς, αφού ήταν πεισμένοι ότι αυτό ήταν ένα αναπόφευκτο φαινόμενο...

Ας έρθουμε όμως στο κοντινό σήμερα

Ποιο είναι το ερώτημα που βάζει και που το απαντά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με την περίφημη Θεματική Εβδομάδα στα γυμνάσια; Και στη θέση ποιων παλιότερων αντιμετώπισεων μπαίνει αυτή;

Θεωρητικά ο σκοπός της Θεματικής Βδομάδας είναι να εμπλακούν οι μαθητές με τα σοβαρά ζητήματα της διατροφής, των εξαρτήσεων και των φύλων. Και αυτό μέσα από τα περιεχόμενα, την παιδαγωγική διαδικασία της εκπαίδευσης, την κοινωνική υποστήριξη και τα κατάλληλα εργαλεία και μεθόδους. Έτσι, υποτίθεται ότι θα διερευνήσουν, θα καταλάβουν, θα απορρίψουν νοοτροπίες και στερεότυπα, θα ανιχνεύσουν και θα διαμορφώσουν αντίληψη, συνείδηση και επιλογές.

Μετά την παρέλαση των «θα», ας προσγειωθούμε.

Η ουσία του μέτρου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ περιορίζεται στο να δοθούν κάποιες πληροφορίες και ερεθίσματα σε αυτά τα ζητήματα και τίποτα περισσότερο. Και αυτό στο **περιθώριο** της εκπαιδευτικής διαδικασίας, καθώς οι αντίστοιχες θεματολογίες θα αφαιρεθούν από τα διδακτικά αντικείμενα, θα μειωθούν τα εποπτικά μέσα διδασκαλίας τους και θα αφαιρεθεί η δυνατότητα χρήσης ωρών από το κανονικό διδακτικό ωράριο των καθηγητών γι' αυτά.

Έτσι η Θεματική Εβδομάδα έρχεται στη θέση της μείωσης των ωρών Βιολογίας, Οικιακής Οικονομίας που τα επιστημονικά αντικείμενα που εξετάζουν συναρτώνται των παραπάνω θεμάτων. Θέλουν να υποκαταστήσει τις ώρες των θεμάτων της Σχολικής και Κοινωνικής Ζωής που κόπηκαν και την κατάργηση της δυνατότητας διάθεσης δύο διδακτικών ωρών από το διδακτικό ωράριο των καθηγητών για σχολικά προγράμματα Αγωγής Υγείας, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά κλπ. Μέσω της Θεματικής Εβδομάδας οι κυβερνώντες θέλουν να καλύψουν

την μείωση των εργαστηρίων, την έλλειψη χρημάτων για ανανέωση εποπτικών μέσων, την υπολειμτικότητα των βιβλιοθηκών για αναζήτηση υλικού. Μέσω της «ευαισθητοποίησης με το κομμάτι», επιδιώκουν να διασκεδάσουν την αδυναμία χρησιμοποίησης θεατρικών παραστάσεων και μουσικής, καλλιτεχνικής παιδείας, δηλαδή τη δυνατότητα συναισθηματικής ανάπτυξης των παιδιών. Τα μαθήματα αυτά θεωρούνται «ήσσονος» σημασίας για μια εκπαίδευση που πρώτιστο μέλημά της θεωρεί την κάλυψη των αναγκών της αγοράς και των απαιτήσεων ΕΕ - ΔΝΤ.

Οι Θεματικές Εβδομάδες, οι ημέρες αθλητισμού, τα αφιερώματα κλπ δεν αποτελούν –όπως θα έπρεπε- τον κρίκο ανάδειξης ζητημάτων μέσα από το συνολικό, συνεχές στη διάρκεια της χρονιάς εκπαιδευτικό πλαίσιο εξέτασής τους. Αντίθετα, συνιστούν την κάλυψη της απουσίας τους από αυτό. Πρόκειται για μια τακτική που **όσο** συρρικνώνεται το εκπαιδευτικό έργο και αποδιαιρθρώνονται τα γνωστικά αντικείμενα προς όφελος των πληροφοριών και των δεξιοτήτων, στο σχολείο, **τόσο** θα εμφανίζεται σαν η «λύση» το μερικό, το «χαριτωμένο» και το «προϊόν ενδιαφέροντος». Όσο η μορφωτική πείνα θα εξαπλώνεται τόσο αυτή η «λύση» θα θριαμβολογεί.

Η κατάσταση θα οξυνθεί ακόμη περισσότερο με την **αντιδραστική αναδιάρθρωση**, που θα νομοθετήσει το υπουργείο παιδείας μέχρι τον Ιούνιο, στην κατεύθυνση ενός πιο ταξικού σχολείου. Η επιλογή των θεμάτων συζήτησης στη διάρκεια της Θεματικής Εβδομάδας έχει πρωτεύοντα στόχο και την εξασφάλιση της ανοχής της κοινωνίας σε αυτήν, στο όνομα της ρήξης με συντηρητικές, στερεοτυπικές αντιλήψεις ή ταμπού. Όπως είπε ο υπουργός παιδείας σε πρόσφατη συνέντευξή του στην ΕΡΤ, οι αλλαγές στην εκπαίδευση πρέπει να γίνουν, όχι λόγω χρέους αλλά λόγω υποχρεώσεων σε ΕΕ και εταίρους. Όμως συναίνεση ακριβώς σημαίνει να έχουμε «κουλτούρα αναζήτησης συγκλίσεων» κι όχι «να διαφωνούμε σε όλα». Με λίγα λόγια η θετική διαφορά της αριστερής κυβέρνησης από αυτή της ΝΔ - ΠΑΣΟΛ, δεν θα είναι η μη υλοποίηση του σχολείου της αγοράς, αλλά ότι κάποιες ώρες, μιας εβδομάδας του έτους θα συζητήσουν τα σχολεία για τις έμφυλες ταυτότητες και τις διατροφικές συνήθειες.. Στο πρώτο σήκωμα των τόνων της Εκκλησίας ο κος Γαβρόγλου έσπευσε να καθησυχάσει τους Μητροπολίτες δηλώνοντας ότι μια απλή ενημέρωση των μαθητών θα γίνει για τις σχέσεις των δύο φύλων, επειδή εμφανίζονται «πολλές εγκυμοσύνες μετά τις πενήμερες σχολικές εκδρομές!». «Δε θα τους αλλάξουμε και πεποιθήσεις....», είπε χαρακτηριστικά.

Με αυτή την τακτική της κυβέρνησης τα συντηρητικά μπλοκ, εξουσίας, Εκκλησίας και πολιτικών δυνάμεων, αλληλοσυμπληρώνονται. Η Θεματική Βδομάδα ανάγεται από όλους αυτούς, για διαφορετικούς λόγους, ως η απόδειξη και η πεμπτοσύνη της αριστερής,

επαναστατικής πολιτικής. Έτσι η κυβέρνηση έχει «κάτι να δείξει και να κάνει» που να δίνει άρωμα στη μνημονιακή δυσωμία της εκπαιδευτικής πολιτικής της. Οι συντηρητικοί, ισχυροποιούν τις αντιδραστικές θέσεις τους, ισχυριζόμενοι ότι τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να βελτιώσουν το σχολείο, ακριβώς επειδή είναι ...αριστερά. Και φυσικά, αντιδραστικοί της Εκκλησίας, σε ρόλο πνευματικής αστυνομίας, επιδιώκουν να ενισχύσουν ακόμη περισσότερο τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις, πατώντας επίσης στο δεδομένο της εκπαιδευτικής αθλιότητας και ανάγοντάς το στον «εκφυλισμό των αξιών». Ας θυμηθούμε: Ο προηγούμενος π.χ. υπουργός Παιδείας κος Φίλης οδηγήθηκε σε παραίτηση, όχι γιατί δεν έκανε 20.000 διορισμούς και υπονόμωσε έτσι το λαϊκό μορφωτικό δικαίωμα, αλλά επειδή φλυάρησε λίγο περισσότερο του επιτρεπτού περί του μαθήματος των θρησκευτικών. Έτσι και οι μνημονιακές δεσμεύσεις τηρήθηκαν και μια συμβολική μάχη «αριστεροσύνης» δόθηκε και η Εκκλησία επιβεβαίωσε το ρόλο της. Και η ζωή συνεχίζεται με το σχολείο στην κατάντια του...

Οι ΕΛΜΕ με πρόταση των Παρεμβάσεων και αποφάσεις τους, σύλλογο - σύλλογο, προσπαθούν να υψώσουν αντιστάσεις και να αρνηθούν στην ουσία της αυτή την κυβερνητική τακτική. Και αυτό στο επίπεδο του συλλόγου διδασκόντων δεν μπορεί ουδόλως να θεωρηθεί ως άρνηση να ξεβολευτούν. Είναι οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί που χρόνια τώρα δοκιμάζουν μέσα στην τάξη κι έξω από αυτή. Που ξεφεύγουν από το αναλυτικό πρόγραμμα και πλησιάζουν τους μαθητές τους και την κοινωνία με κρίσιμα ερωτήματα. Που στέκονται όρθιοι γιατί στηρίζουν τις μαθήτριες και τους μαθητές τους να μένουν όρθιοι, απέναντι σε κάθε είδους καταπίεση. Αυτοί που κρατάνε ότι έχει μείνει όρθιο από την καθημαγμένη εκπαίδευση και δεν βολεύονται στη γωνιά τους. Αυτοί οι συνάδελφοι που απειλούνται πάλι πειθαρχικά, από διευθυντές και την πλειοψηφία των σχολικών Συμβούλων που έχουν μπει στο σοβαρό «επιστημονικό» ρόλο να πείσουν τους εκπαιδευτικούς να υλοποιήσουν τις κυβερνητικές εγκυκλίους σαν δημόσιοι υπάλληλοι, παρόλο που επιστημονικά και παιδαγωγικά τις βρίσκουν «προβληματικές» (!).

Η ΟΛΜΕ, με την πλειοψηφία ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ στο ΔΣ της, που μέχρι τώρα έχει στηρίξει επί της ουσίας όλες τις κυβερνητικές αποφάσεις, δεν θα μπορούσε παρά να αρθρώσει μισόλογα περί μη σωστής προετοιμασίας του υπουργείου, και να διατυπώσει το αίτημα προς τον υπουργό, η Θεματική Εβδομάδα να μην είναι υποχρεωτική. Δεν έχει βάλει, ούτε θα βάλει πλάτη σε ένα ευρύτερο ανατρεπτικό εκπαιδευτικό κίνημα που να αμφισβητεί τα κυρίαρχα πρότυπα. Εξάλλου με μια ΔΑΚΕ (στηρίζεται από δυνάμεις της ΝΔ) που όλη την προηγούμενη χρονιά επιδόθηκε σε χυδαίες, σεξιστικές επιθέσεις στις γυναίκες εκπροσώπους των Παρεμβάσεων και μια παράταξη των ΣΥΝΕΚ (στηρίζεται από δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ) που δήλωνε αδυναμία και να το καταγγείλει ακόμη, μήπως διαρραγεί το μέτωπο στήριξης της κυβερνητικής

πολιτικής, πάει πολύ να περιμένει κανείς κάτι περισσότερο. Το ΠΑΜΕ από την άρνηση να συγκρουστεί για «μη σοβαρά ζητήματα», όπως υποστήριζε στην αρχή, τώρα βάζει πλάτη στην υλοποίηση της συγκεκριμένης πολιτικής κατεύθυνσης του ΣΥΡΙΖΑ με κεντρική του απόφαση και την επικουρία Δημάρχων και Οργανώσεων Γυναικών, που έσπευσαν να συμπληρώσουν δικαιολογητικά για να μπουν στον κατάλογο ειδημόνων του υπουργείου.

Σε αυτό το τοπίο οι Παρεμβάσεις αρνούνται να δώσουν συγχωροχάρτι στην αντιλαϊκή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και να αποδεχτούν ότι το μέλλον των παιδιών μας θα είναι ανάσες στις Θεματικές Εβδομάδες σε μια θάλασσα μορφωτικής πενίας και μικρές αφηγήσεις εντός του παρακμασμένου, καπιταλιστικού κόσμου χωρίς άλλη προοπτική. Δεν θα παραιτηθούμε από τη μεγάλη αφήγηση ιδεωδών και προταγμάτων και την αναζήτηση του σχολείου των κοινωνικών αναγκών και της ελευθερίας, από το ριζικό μετασχηματισμό της ολότητας των κοινωνικών σχέσεων και της απελευθέρωσης τους από την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Δεν θα διδάξουμε τους μαθητές μας να αποδεχθούν το ρόλο ενός παθητικού θεατή, κατακερματισμένων ταυτοτήτων σε έναν κατακερματισμένο, χαώδη κόσμο, «που δεν αλλάζει». Το ρόλο ενός αποξενωμένου, δυστυχημένου ανθρώπου που χάνοντας την ταυτότητα του καθολικού υποκειμένου που μπορεί να δρα συνειδητά μέσα στον κόσμο και να τον αλλάζει χάνει και τη δυνατότητα οποιαδήποτε άλλης επιλογής καθορισμού.

Στις 8 Μάρτη του 1908, δεκαπέντε χιλιάδες γυναίκες διαδήλωσαν στη Νέα Υόρκη απαιτώντας λιγότερες εργατοώρες, καλύτερο μισθό, δικαίωμα ψήφου και να σταματήσουν να απασχολούνται παιδιά σαν εργάτες. Αλλά όχι μόνο... Υιοθέτησαν το σύνθημα «ψωμί και τριαντάφυλλα», με το ψωμί να συμβολίζει την οικονομική ασφάλεια και τα τριαντάφυλλα μια καλύτερη ποιότητα ζωής

Θέλουμε να παλέψουμε συλλογικά ξανά για «ψωμί και τριαντάφυλλα». Και είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε όλα τα λάθη της απόπειρας για να ανοίξουμε αυτό το δρόμο.

πηγή: [Σελιδοδείκτης για την εκπαίδευση και την κοινωνία](#)